

INTERVIEW Nieuwe directeur hospice Kajan wil kijken wat er valt te verbeteren

‘Een enorm bevlogen team’

Cindy Fokker (46) is sinds januari de nieuwe directeur van het twintigjarige hospice Kajan in Hilversum. De Uithoornse neemt het stokje over van Meike van der Burgh-Smit, die na zeven jaar vertrok. ‘De bevologenheid en inzet is enorm. Aan mij om die in een nieuwe fase en richting te sturen.’

In coronatijd van baan wisselen, een nieuwe organisatie moeten leren kennen om die vervolgens dagelijks aan te sturen: hoe begon u maandag 4 januari?

„Ik dacht in het najaar nog in het nieuwe jaar post-corona ‘gewoon’ aan de slag te kunnen. Niet dus. Natuurlijk is het belangrijk om snel goed ingewerkt te zijn. Maar moet ik daarvoor elke dag fysiek aanwezig zijn? Wat voegt dat toe voor onze bewoners, voor wie ik mezelf nu als ‘contactrisico’ zie, ook vanwege mijn vier kinderen tussen 12 en 24 jaar en een man die buitenshuis werkt. Ik ben er daarom bewust een dag per week, echt om persoonlijk kennis te maken met wie zorgt. Stafmedewerkers zijn verdeeld over de week aanwezig. Voor lopende zaken heb ik een dagelijks videogesprek ingeregeld. Dan weet ik ook meteen wat er speelt. Het inwerken is vooral digitaal en nog veel inlezen.”

Hoe bent u bij Kajan gekomen?
„Ik werkte hiervoor ruim tien jaar bij Reade, centrum voor revalidatie en reumatologie, als hoofd radiologie en later divisie manager reumatologie. Ik zag de vacature voor hospicedirecteur in de dagelijkse zorgnieuwsbrief Skipr. De functie sprak me meteen aan: in die belangrijke, laatste levensfase draag je bij aan kwaliteit van leven -hoe paradoxaal dat misschien ook klinkt- voor die persoon én voor naasten. Ik proefde de open, warme sfeer; later ook in de gesprekken. Ik was amper thuis na de beslissende laatste ronde, toen ik gebeld werd: ik mocht het gaan doen! Kriebels toen ik het hoorde.”

Wat heeft deze eerste weken in functie indruk gemaakt?

„Op bewonerskamers kom ik (vanwege corona, red.) nu niet, maar wel in de huiskamer. Daar leer ik ‘onze mensen’ kennen en zie ik die stap extra, die zij zetten in hun zorg en aandacht voor bewoners en naasten. Ook die vrijwilliger die de tuin onderhoudt of wekelijks die ene biologische